

--Sygn. akt VIII U 2916/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 października 2015 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 29 lipca 2015 roku, odmówił P. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 września 2015 roku nie stwierdziła niezdolności wnioskodawcy do pracy. Orzeczenie to stanowiło podstawę wydania decyzji.

/decyzja - k. 22 akt ZUS/

W dniu 3 listopada 2015 roku odwołanie od ww. decyzji złożył wnioskodawca P. W., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Podniósł, że stan jego zdrowia uzasadnia prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/odwołanie - k. 2 - 3/

W odpowiedzi na odwołanie, złożonej w dniu 12 listopada 2015 roku, ZUS wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie - k. 27 - 27 verte/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Wnioskodawca poparł odwołanie, a pełnomocnik ZUS wniosła o jego oddalenie.

/e-protokół z dnia 28 marca 2017 roku - 00:00:51 - 00:01:41 - płyta - k. 105/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. W. urodził się w dniu (...).

okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

W dniu 29 lipca 2015 roku P. W. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 4 września 2015 roku uznał, że P. W. nie jest niezdolny do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 15 - 15 verte akt ZUS/

Na skutek sprzeciwu od ww. orzeczenia Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28 września 2015 roku uznała, że P. W. nie jest niezdolny do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 21 - 21 verte akt ZUS/

W badaniu sądowo - internistycznym rozpoznano u wnioskodawcy nadciśnienie tętnicze umiarkowane, bez powikłań ze strony serca, cukrzycę typu 2 powikłaną polineuropatią, dnę moczanową w wywiadzie, neuralgię półpaścową po przebytych w 2013 roku półpaścu. W ocenie internistycznej wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Nadciśnienie tętnicze nie powodujące powikłań ze strony serca może być skutecznie leczone ambulatoryjnie. Badaniem fizykalnym nie stwierdza się klinicznych objawów niewydolności krążenia i oddychania.

/pisemna opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych - k. 32 - 35/

W badaniu sądowo - diabetologicznym rozpoznano u wnioskodawcy cukrzycę typu 2, wyrównaną, niepowikłaną, nadeiśnienie tętnicze, stan po przeżytym pólpaścu. W ocenie diabetologicznej wnioskodawca jest zdolny do pracy. Cukrzyca typu 2 jest w przypadku wnioskodawcy wystarczająco wyrównana i nie powikłana w stopniu istotnym. Wnioskodawca powinien być pod stałą opieką poradni diabetologicznej, mieć wyrównaną dietę i odpowiednio dobrany wysiłek fizyczny. Cukrzyca nie powoduje niezdolności wnioskodawcy do pracy.

/pisemna opinia biegłego diabetologa - k. 36 - 37 verte/

W badaniu sądowo - neurologicznym rozpoznano u wnioskodawcy polineuropatię cukrzycową (postać bólowa i czuciowa). Neuralgię popólpaścową (infekcja przeżyta w październiku 2013 roku). W ocenie neurologicznej nie stwierdza się niezdolności wnioskodawcy do wykonywania pracy zarobkowej.

/pisemna opinia biegłego neurologa - k. 45 - 48 verte/

W ocenie psychologicznej u wnioskodawcy nie stwierdza się zaburzeń w zakresie pamięci bezpośredniej wzrokowej i słuchowej oraz percepcji wzrokowej i zdolności grafomotorycznych na podłożu zmian organicznych w centralnym układzie nerwowym. Występują natomiast zaburzenia w zakresie procesów uwagi na podłożu zmian organicznych w centralnym układzie nerwowym.

/pisemna opinia biegłego psychologa - k. 56/

W ocenie psychiatrycznej wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Występują u niego łagodne zaburzenia funkcji poznawczych, najprawdopodobniej polekowe, związane z leczeniem neuralgii pólpaścowej O..

/pisemna opinia biegłego psychiatry - k. 56/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych: internisty, diabetologa, neurologa, psychologa i psychiatry, które stanowiły podstawę do oceny stanu zdrowia P. W..

Biegli wydali opinie na podstawie dokumentacji medycznej wnioskodawcy, dokumentacji ZUS oraz na podstawie badania wnioskodawcy.

Biegli w sposób jasny i precyzyjny odpowiedzieli na postawione im pytania, wskazując szczegółowo podstawy dokonanych w opinii ustaleń. Każdy z biegłych formułował swoje wnioski z punktu widzenia posiadanej specjalizacji. Biegli byli jednak zgodni co do tego, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Wnioski wszystkich opinii są zatem zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 września 2015 roku

Wnioskodawca nie kwestionował opinii żadnego z biegłych i nie zgłaszał dalszych wniosków dowodowych.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej

5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa

w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 12 ustawy rentowej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia: daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji, celowości przekwalifikowania zawodowego dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem" (art. 14 ust. 1).

Warunki określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy P. W. jest niezdolny do pracy. Organ rentowy nie kwestionował spełnienia pozostałych przesłanek wymaganych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie zgodnych opinii biegłych ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Istniejące problemy zdrowotne związane z cukrzycą oraz nadciśnieniem, mogą być skutecznie kontrolowane lekami oraz odpowiednią dietą. W świetle opinii biegłych wnioskodawca niewątpliwie uskarża się na szereg schorzeń, wymagają one kontroli lekarskiej ale nie powodują niezdolności do pracy, co jest warunkiem niezbędnym do przyznania renty.

Wnioski opinii biegłych są zatem zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 września 2015 roku.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 1 października 2015 roku - znak (...), orzekając jak sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji .

11 maja 2017 roku